

হুগ' ডিমিনিল-কুপাৰ সাক্ষাৎকাৰ

আন্দ্রে অকুনকভ আৰু আন্দ্রে কন্যাভ • অনুবাদ : প্ৰিয়াংকুশ ডেকা

অনুবাদক: স্নাতকোত্তৰ দ্বিতীয় বৰ্ষ, পদার্থবিজ্ঞান বিভাগ, ভাৰতীয় প্ৰযুক্তিবিদ্যা প্ৰতিষ্ঠান গুৱাহাটী

হুগ' ডিমিনিল-কুপা (২৬ আগষ্ট, ১৯৮৫) এগৰাকী ফৰাছী গণিতজ্ঞ। কুপাৰ গৱেষণাৰাজি মূলতঃ পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ গাণিতিক তত্ত্বৰ ওপৰত কেন্দ্ৰীভূত। সম্প্ৰতি তেওঁ ফ্ৰান্সৰ 'উচ্চতৰ বৈজ্ঞানিক অধ্যয়ন প্ৰতিষ্ঠান'ৰ (IHÉS) এগৰাকী অধ্যাপক। বঁটা প্ৰদান সম্পৰ্কে সংঘই কৈছে, "বিশেষকৈ তিনি আৰু চাৰি মাত্ৰাৰ ক্ষেত্ৰত, পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত দশা পৰিৱৰ্তনৰ সম্ভাৱিতা তত্ত্বত থকা দীৰ্ঘদিনীয়া সমস্যা সমাধান কৰা বাবে" তেওঁক এই সন্মান আগবঢ়োৱা হৈছে।

●● আপুনি কেতিয়া উপলব্ধি কৰিছিল যে আপুনি গণিতজ্ঞ হ'ব বিচাৰে? গণিতজ্ঞ হ'বলৈ আপোনাক কোনে আৰু কিহে অনুপ্রাণিত কৰিছিল? আপোনাৰ বাবে সেইটো এটা সহজ নে কঠিন সিদ্ধান্ত আছিল?

❖ প্ৰথমবাৰৰ বাবে কেতিয়া গণিতজ্ঞ হ'ব বিচাৰিছিলোঁ, মোৰ একেবাৰে মনত নাই। মই সদায় বিজ্ঞানৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ আহিছোঁ, আৰু অতি কম বয়সতেই এজন বিজ্ঞানীৰ কাম কি, সেই বিষয়ে কৌতুহলী হৈ পৰিছিলোঁ। কিন্তু মই জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ

প্ৰতি বেছি আগ্ৰহী আছিলোঁ, আৰু গণিতজ্ঞসকলক প্ৰকৃত কাম বুলি ভবা নাছিলোঁ।

হাইস্কুলৰ শেষৰ ফালে আৰু স্নাতক পঢ়াৰ সময়ত স্পষ্টকৈ দেখা গ'ল যে মই গণিতৰ সৈতে অতি স্বাচ্ছন্দ্য অনুভৱ কৰিছিলোঁ। কিন্তু তেতিয়াও মই পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ পৰিঘটনাসমূহ বুজিলে বিচাৰি পাব পৰা আগ্ৰহ, আৰু গাণিতিক প্ৰহেলিকা এটাৰ নিখুঁত সম্পূৰ্ণ কঠোৰ সমাধান পালে পাব পৰা সন্তুষ্টিৰ মাজত দ্বিধাগ্ৰস্ত হৈ আছিলোঁ।

ইকল নৰ্মেল ছুপেৰিয়ৰ ডে' পেৰিছত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত মই গণিত আৰু পদাৰ্থ বিজ্ঞান, দুয়োটা শাখাতে পঢ়িবলৈ বাছি ল'ব পাৰিছিলোঁ। কিন্তু মই ভাবিলোঁ যে জুইত এডালতকৈ অধিক লোহা থকাটো মোৰ বাবে এটা বিপজ্জনক জুৰা। মই সেয়েহে গণিতকে ৰাখিবলৈ বাছি লৈছিলোঁ, লক্ষ্য আছিল গণিতৰ শিক্ষক হোৱা।

মাষ্টাৰ ডিগ্ৰী আৰম্ভ কৰাৰ পাছতহে গৱেষণাৰ সৈতে মই প্ৰেমত পৰিছিলোঁ। মোৰ মাষ্টাৰ ডিগ্ৰীৰ বিষয় আছিল সম্ভাৰিতা তত্ত্বৰ কঠোৰতাৰে সৈতে পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰখন, যিয়ে পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ প্ৰতি থকা মোৰ কৌতুহল পূৰণ কৰাৰো সামৰ্থ্য ৰাখিছিল।

তাৰ পাছৰ পৰা পথটো যথেষ্ট পোনপটীয়া, আৰু মই কেতিয়াও আক্ষেপ কৰা নাছিলোঁ। মুঠতে গণিতজ্ঞ হোৱাৰ সিদ্ধান্তটো কঠিন আছিল বুলি ক'ব নোৱাৰোঁ, কিয়নো মই সিদ্ধান্ত লোৱা সময়ত ই স্পষ্ট হ'ব পৰাকৈ যথেষ্ট পৰিপক্ব হৈ উঠিছিল।

●● স্কুলত আৰু বিশ্ববিদ্যালয়ত কেনেধৰণৰ গণিত আটাইতকৈ ভাল পাইছিল? তেতিয়াৰ দিনৰ পৰা আপোনাৰ কোনো প্ৰিয় গণিতৰ সমস্যা আছে নেকি?

❖ স্কুলত থাকোঁতে গণিতৰ কোনো প্ৰিয় ক্ষেত্ৰ আছিল বুলি মই নাভাৰোঁ, কিন্তু স্নাতক পঢ়ি থকা দিনত স্পষ্টভাৱে সেয়া ডেকা বয়সৰ প্ৰেম আছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক গণিতৰ কেইবাটাও ভিন্ন ক্ষেত্ৰ, আৰু এই ক্ষেত্ৰসমূহৰ কিছুমানৰ প্ৰাথমিক কথাৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিয়া হয়। যেনে সংঘ তত্ত্ব বা ৰৈখিক বীজগণিত হৈছে পৰিপক্ব তত্ত্ব, যিয়ে উৎকৰ্ষৰ এক নিৰ্দিষ্ট স্তৰত উপনীত হৈছে। মোৰ অনুমান যে প্ৰায় প্ৰতিজন গণিতজ্ঞই এটা সময়ত এই ক্ষেত্ৰসমূহৰ মাজৰ এটাৰ প্ৰেমত পৰে। মোৰ ক্ষেত্ৰত সেয়া আছিল সংঘ তত্ত্ব। এই প্ৰেম কেইমাহমান ধৰি চলিছিল যদিও বিশ্লেষণ তত্ত্বত পোৱা যুক্তিৰ বৈচিত্ৰ্যই ইয়াক সোনকালেই নিয়ন্ত্ৰণৰ বাহিৰলৈ নিছিল।

তথাপি মোৰ বাবে পৰম আশ্চৰ্য আছিল সম্ভাৰিতা তত্ত্বৰ আৱিষ্কাৰ। এইটোৱে ঠিক মই ভালপোৱা সকলোখিনি একত্ৰিত কৰিছিল। ই আন কেইবাটাও ক্ষেত্ৰৰ সংযোগস্থলতো অৱস্থান কৰিছিল, যাৰ ফলত মই মাজে মাজে এই চুবুৰীয়া ক্ষেত্ৰসমূহ ভ্ৰমণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ।

●● গণিতত “আপোনাৰ” ক্ষেত্ৰখন কেনেকৈ বিচাৰি পালে? কি কাৰণে ক্ষেত্ৰখন আপোনাৰ দৃষ্টিত বিশেষভাবে আকৰ্ষণীয়?

❖ ইকল নৰ্মেল ছুপেৰিয়ৰ ডে' পেৰিছত জিন-ফ্ৰাংকোৱা লে গালে মোক সম্ভাৰিতা তত্ত্বৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা দিছিল। ফ্ৰান্সত তেওঁৰ শ্ৰেণীবোৰক নিখুঁতভাৱে চুপতি কৰা বুলি জনা যায়। তত্ত্বটো আমাৰ চকুৰ সন্মুখত আপাত দৃষ্টিত ক্ৰটিহীনভাবে

বিকশিত হৈ আছিল। সেইটো দেখাৰ পাছত স্নাতক শিক্ষাৰ শেষ বছৰত সম্ভাৰিতা ক্ষেত্ৰত বিশেষভাবে অধ্যয়ন কৰাটো মোৰ বাবে স্পষ্ট হৈ পৰিছিল।

মোৰ প্ৰথম বছৰবোৰত গভীৰভাবে প্ৰভাৱ পেলোৱা দ্বিতীয়জন অধ্যাপক আছিল ৱেণ্ডেলিন ৱাৰ্নাৰ। তেওঁ আমাক পাৰ্কলেচন (percolation) আৰু আইজিং আৰ্হিৰ (Ising Model) ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰি পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ পাঠদান কৰিছিল। সেই শ্ৰেণীটোৰ ভিত্তি আছিল স্বজ্ঞা আৰু ভৌতিক প্ৰাসংগিকতা। কেনেকৈ, এইটো মোৰ ভাল লগা কথাটোৰ সৈতে নিখুঁতভাৱে মিলি গ'ল: গাণিতিক কঠোৰতা আৰু পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ অন্তৰ্দৃষ্টিৰ সংমিশ্ৰণ। এইটো শ্ৰেণীৰ পৰাই মই গণিতৰ এই ক্ষেত্ৰখনৰ প্ৰতি সম্পূৰ্ণ প্ৰেমত পৰিছোঁ।

পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ সৌন্দৰ্য কেৱল ইয়াৰ ভৌতিক প্ৰাসংগিকতাৰ পৰাই নহয়, লগতে ই সম্ভাৰিতাকে ধৰি অতি বৈচিত্ৰময় গণিতৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হোৱাৰ উপৰি বীজগণিত, জ্যামিতি, বিশ্লেষণ, বিন্যাস তত্ত্ব আদিৰ ওপৰতো নিৰ্ভৰশীল। পিএইচডিৰ আৰম্ভণিতে মই লেখৰ ওপৰত বিচ্ছিন্ন বিশ্লেষণ ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ, পিছলৈ মই গাণিতিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ renormalization যুক্তিৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈছিলোঁ, আৰু শেহতীয়াকৈ মই হুবহু অনুকলনযোগ্য প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰতি অধিক আগ্ৰহী হৈ পৰিছিলোঁ... কিন্তু সদায় এই উপাদানসমূহক সম্ভাৰিতা-ধৰণৰ যুক্তিৰ সৈতে একত্ৰিত কৰি। পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত সেইটোৱেই মোৰ আটাইতকৈ ভাল লাগিল।

●● আপুনি কাম কৰিবলৈ সমস্যাবোৰ কেনেকৈ বাছি লয়?

❖ এই বিষয়ত মই অতি সংবেদনশীল। মোক জোৰকৈ কৰিব দিয়া সমস্যা এটাৰ সম্পৰ্কত কাম কৰাটো মোৰ বাবে কাৰ্যতঃ অসম্ভৱ। প্ৰসংগক্ৰমে ক'ব পাৰি যে, পিএইচডিৰ সময়ত মই মোৰ তত্ত্বাৱধায়কৰ মূল বিষয়টোৰ সলনি বহুতো বিকল্প সমস্যা চেষ্টা কৰিছিলোঁ, আৰু এইটো সৌভাগ্যৰ কথা কাৰণ মই এতিয়াও এই বিষয়টো কেনেকৈ সমাধান কৰিব লাগে নাজানো।

সমস্যা এটা বাছি লওঁতে মোৰ বাবে কেইবাটাও কথা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। সম্ভৱতঃ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল, মই প্ৰমাণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা ফলাফল আৰু ইয়াৰ ফলাফলত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব পৰা গণিতৰ ধৰণ, দুয়োটাতে মই নান্দনিকভাবে সন্তুষ্ট হোৱাটো প্ৰয়োজন। সৃষ্টিশীলতাৰ সূচনা হ'বলৈ মোৰ বাবে ই এটা নিঃচৰ্ত প্ৰয়োজনীয়তা।

কিন্তু সচৰাচৰ সমস্যাটোৰ সৌন্দৰ্যই যথেষ্ট নহয়। মই ক'ম যে মই দীৰ্ঘম্যাদী গৱেষণা কাৰ্যসূচীও অনুসৰণ কৰি ভাল পাওঁ, যিবোৰক মই বৃহৎ সংখ্যক বৰ্ধিত পদক্ষেপত ভাগ কৰি লওঁ। মোৰ সেইবাবে ভাল লাগে যে মই কাম কৰা সমস্যাবোৰ এই

বৰ্ধিত পদক্ষেপবোৰৰ ভিতৰত এটা।

মই ভাবোঁ এই দুটা বস্ত্ৰৰ সংমিশ্ৰণ – নান্দনিকভাবে মনোগ্ৰাহী সমস্যাৰ সন্ধান, কিন্তু মনত এক দীৰ্ঘম্যাদী লক্ষ্য ৰাখিলে – মোৰ বাবে যথেষ্ট ভালদৰে কাম কৰে।

মই এটা অপৰাধবোধযুক্ত তৃপ্তিৰ কথা স্বীকাৰ কৰি লওঁ: মই কাম কৰি থকা গৱেষণা কাৰ্যসূচীৰ সৈতে জড়িত গণিতৰ ক্ষেত্ৰসমূহত মৌলিক ফলাফলসমূহ পুনৰ বিবেচনা কৰি ভাল পাওঁ। অৱশ্যেই ই সাধাৰণতে একো কাম নিদিয়, কিন্তু মাজে মাজে কেতিয়াবা নতুন প্ৰমাণ বিচাৰি পোৱা যায় আৰু তাৰ উপজাত হিচাপে আমি প্ৰথমে মোকাবিলা কৰিব বিচৰা সমস্যাবোৰৰ সমাধানৰ বাবে নতুন সঁজুলি বিচাৰি পোৱা যায়।

●● গণিতৰ অগ্ৰগতি কেতিয়াবা অতি দ্ৰুত আৰু কেতিয়াবা অতি লেহেমীয়া হোৱা বুলি অনুভৱ কৰেনে? যেতিয়া ই দ্ৰুতগতিত যায় তেতিয়া আপুনি কি কৰে? লেহেমীয়া হ'লে কি কৰে?

❖ গণিত কৰিবলৈ হ'লে গৱেষণাৰ অগ্ৰগতি নোহোৱা সময়ৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিবলগীয়া হয়, আৰু এনেকুৱা সময়ো আহে যেতিয়া বৰ খৰখেদাকৈ আগবাঢ়ে। শান্ত বতৰ আৰু ধুমুহাৰ মাজেৰে আগুৱাই যাবলৈ সকলোৰে নিজস্ব উপায় আছে।

মোৰ পদ্ধতি হ'ল ধুমুহা আহিলে গৱেষণাৰ বাবে সম্পূৰ্ণৰূপে উপলব্ধ হোৱা। সেইটো কৰিবলৈ মই শান্ত সময়বোৰ ব্যৱহাৰ কৰি গণিতজ্ঞ হিচাপে আমি কৰিবলগীয়া নিয়মিত কামবোৰ যিমান পাৰো আগবাঢ়াই লৈ যাওঁ: সম্পাদনামূলক কাম, সমীক্ষা, সমিতি, গৱেষণা-পত্ৰ লিখা, পাঠদানৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলোৱা, আদি। এই আজৰি সময়ছোৱাত মই নতুন সমস্যা আৰু কৌশলৰ বিষয়ে শিকি মোৰ গৱেষণাৰ পৰিসৰ বহল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ।

যেতিয়া ধুমুহা আহে, তেতিয়াই প্ৰকৃত প্ৰত্যাহ্বান আৰম্ভ হয়। ধাৰণাবোৰ সাধাৰণতে গোট হিচাপে আহে, আৰু আটাইতকৈ ব্যৱহাৰিক মুহূৰ্তত খুব কমেইহে আহে। গতিকে, সুশৃংখলিত হৈ থকা আৰু পৰ্য্যায়ক্ৰমে আগবাঢ়ি যোৱা প্ৰয়োজন। অৱশ্যে মই সেইটো কৰিব নোৱাৰোঁ। মই অত্যধিক উত্তেজিত হৈ যাওঁ আৰু একেলগে প্ৰতিটো দিশলৈ যাবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ, খচৰা আৰু পৃষ্ঠা পূৰণ কৰোঁ আৰু মোৰ সহযোগীসকলৰ সৈতে কেইবা ডজন ই-মেইলৰ আদান-প্ৰদান কৰোঁ। এইবোৰ অতি তীব্ৰ আৰু ক্লান্তিকৰ সময় যদিও এইবোৰেই আটাইতকৈ ধুনীয়া সময়। এজন বিজ্ঞানীয়ে মূলতঃ এই মুহূৰ্তবোৰৰ বাবেই জীয়াই থাকে, যদিও পাছত সুস্থ হ'বলৈ সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়।

●● আপুনি লাভ কৰা প্ৰথম প্ৰকৃত গাণিতিক ফলাফল কি আছিল? ফলাফলটোৰ বিষয়ে, তেতিয়াৰ পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে, আৰু আপোনাৰ ওপৰত ইয়াৰ কি প্ৰভাৱ পৰিছিল কওঁকটোন।

❖ মাষ্টাৰ থেছিচৰ সময়ত মই উৎপন্ন কৰা এটা ফলাফলে মোৰ গণিতৰ কৰ্ম-আঁচনিত গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰভাৱ পেলাইছিল। মই ইউবিচিট ইণ্টাৰ্নশ্বিপ কৰি আছিলোঁ আৰু বুটষ্ট্ৰেপ পাৰ্কলেচনৰ সম্পৰ্কত কাম কৰি আছিলোঁ, যি এক বনজুইৰ আৰ্হি আছিল। মই ক্ষেত্ৰখনৰ মূল মুকলি সমস্যাসমূহৰ এটা সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিলোঁ, যিটো আছিল ত্ৰিমাত্ৰিক আৰ্হিটোৱে কোনটো মানত আচৰণৰ তীব্ৰ পৰিৱৰ্তন ঘটায়, তাক চিনাক্ত কৰা।

গ্ৰীষ্মকালত মই এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'লোঁ যে মোৰ হাতত সম্পূৰ্ণ প্ৰমাণ আছে, আৰু গৱেষণা-পত্ৰখনৰ সম্পৰ্কত কাম আৰম্ভ কৰিলোঁ। এদিন arXiv (য'ত গণিতজ্ঞ আৰু পদাৰ্থবিজ্ঞানীসকলে নিজৰ গৱেষণা-পত্ৰসমূহ প্ৰকাশৰ পূৰ্বেই মুক্ত ব্যৱহাৰৰ বাবে ৰাখে) পৰীক্ষা কৰি থাকোঁতে ৰাতিপুৱা বালোঘ, বলোবাছ আৰু মৰিছে প্ৰকাশ কৰা এখন গৱেষণা-পত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিলোঁ, য'ত মই মোকাবিলা কৰি থকা ছবছ সমস্যাটো সমাধান কৰা হৈছিল। মই বিধ্বস্ত হৈ পৰিলোঁ।

তথাপি মই ভাবিলোঁ যে দুয়োটা যুক্তিৰ মাজত কেইবাটাও পাৰ্থক্য আছে, আৰু বিশেষকৈ উচ্চ মাত্ৰাৰ পৰিস্থিতিটো এতিয়াও মোৰ প্ৰমাণৰ কাঠামোৰ ভিতৰত পৰিছে। সেইবাবে মই লেখকসকলৰ সৈতে এই বিষয়ে ক'বলৈ যোগাযোগ কৰিলোঁ, কিন্তু সঁচাকৈয়ে দেখুৱাবলৈ বহুত কম আছিল। কেৱল শিথিলভাবে লিখা এটা খচৰা আছিল, আৰু সেইটোও পৰ্যাপ্তভাবে সংশোধন কৰা হোৱা নাছিল। এই পৰ্যায়ত তিনিওজন লেখকে এনেদৰে প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিছিল যিয়ে মোৰ ওপৰত বহু বছৰধৰি ছাপ বহুৱাই ৰাখিছিল। উচ্চ মাত্ৰিক স্থিতিৰ বাবে তেওঁলোকৰো এটা যুক্তি আছিল, কিন্তু ইজনে সিজনৰ লগত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰাৰ চেষ্টা নকৰি, তেওঁলোকে একত্ৰিতভাবে কাম কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিছিল, য'ত এই দুয়োটা পদ্ধতিৰ মাজৰ সৰ্বোত্তমখিনি গ্ৰহণ কৰি এটা যুক্তি ৰূপায়ণ কৰা হ'ব। এই গৱেষণা-পত্ৰখন এতিয়া বুটষ্ট্ৰেপ পাৰ্কলেচন সম্প্ৰদায়ত ভালদৰে স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত, আৰু এইখন এটা ফলপ্ৰসূ আৰু অত্যন্ত উপভোগ্য সহযোগিতাৰ কেৱল প্ৰথমখন গৱেষণা-পত্ৰহে আছিল।

আমাৰ গণিত কৰা পদ্ধতিত উদাৰ আৰু সন্মিলিত হোৱা গুণৰ এইটো এক উৎকৃষ্ট উদাহৰণ আছিল। এই লেখকসকলে এজন যুৱ অনভিজ্ঞ গণিতজ্ঞৰ বিৰুদ্ধে কোনো অসুবিধা নোহোৱাকৈ দৌৰত জয়ী হ'ব পাৰিলেহেঁতেন, কিন্তু মোক দলটোৰ অংশ হ'বলৈ সুযোগ দিয়াৰ ফলত দুয়োপক্ষৰ পৰা বহুখিনি আগবাঢ়িব পৰা গ'ল।

তেওঁলোকৰ সঁহাৰি মোৰ কেৰিয়াৰৰ বাবে কিমান উপকাৰী আছিল সেই কথা মনত ৰাখি মই সদায় সন্মিলিত হ'বলৈ, আৰু যিকোনো মূল্যতে প্ৰতিযোগিতা এৰাই চলিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। আৰু যিয়েই বিচাৰে তেওঁলোকৰ সৈতে মোৰ ধাৰণাসমূহ ভাগ-বতৰা

কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। মুঠতে একেলগে কৰিলে গণিতত বহুত বেছি আমোদ পোৱা যায়।

●● আপোনাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ “ইউৰেকা!” মুহূৰ্তৰ বিষয়ে ক’বনে?

❖ এইটো এটা সহজ প্ৰশ্ন, যিহেতু এইটো মোৰ স্পষ্টভাবে মনত আছে। ই মোৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ গৱেষণা-পত্ৰখনৰ বিষয়ে নহয়, কিন্তু এইটো স্পষ্টভাবে গৱেষণাৰ আটাইতকৈ ৰোমাঞ্চকৰ মুহূৰ্তটো আছিল, যিটো মই অনুভৱ কৰি আনন্দ পাইছিলোঁ।

সেইদিনা এটা সম্পূৰ্ণ আদৰ্শ দিন আছিল। আমি বন্ধু তথা দীৰ্ঘদিনীয়া সহযোগী ভিনচেণ্ট টেছনৰ সৈতে কফি খাই থাকোঁতে কথাৰ মহলা মাৰি আছিলোঁ। এটা সময়ত ভিনচেণ্টে বাৰ্ন’লি পাৰ্কলেচনৰ সম্পৰ্কত তেওঁৰ প্ৰাক্তন পিএইচডি উপদেষ্টা ভিনচেণ্ট বেফাৰাৰ সৈতে হোৱা এটা চিত্ৰাকৰ্ষক তৰ্কৰ বিষয়ে মোক ক’বলৈ সিদ্ধান্ত ল’লে। তেওঁলোকে যি লাভ কৰিছিল সেয়া আকৰ্ষণীয় আছিল যদিও প্ৰধানকৈ যুক্তিটোৱে মোৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছিল।

তেওঁৰ সৈতে আলোচনা কৰি আৰু বুজিবলৈ চেষ্টা কৰি আমি এটা পুনৰ্দ্ৰবন্ধকৰণত উপনীত হ’লোঁ, যিটো এটা অনুমানৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষভাবে জড়িত আছিল আৰু সেইটো মই সেই সময়ত কাম কৰি থকা আন এটা সম্পূৰ্ণ বেলেগ সমস্যাৰ বাবে প্ৰাসংগিক আছিল। আমি উপলব্ধি কৰিলোঁ যে ইয়াৰ দ্বাৰা সমস্যাটোৰ উত্তৰ পোৱা যাব পাৰে।

ভাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ’ল, আমি এই অৱস্থাটো যি ধৰণে প্ৰণয়ন কৰি আছিলোঁ, তাৰ ফলত ভিনচেণ্টৰ মনত এটা প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সূচনা হৈছিল: এই চৰ্তটো বাৰ্ন’লি পাৰ্কলেচনৰ দ্বাৰা অতি সহজেই পাব পাৰি। তেওঁৰ পৰ্যবেক্ষণৰ দ্বাৰা আমি লগে লগে উপলব্ধি কৰিছিলোঁ যে আমি বাৰ্ন’লি পাৰ্কলেচনৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ফলাফলবোৰৰ মাজৰ এটাৰ সম্পূৰ্ণ নতুন আৰু অতি চুটি প্ৰমাণ আগবঢ়াব পাৰোঁ।

গোটেই আলোচনাটো দহ মিনিট ধৰি চলিল, আৰু শেষত ব্লেকবৰ্ডত আমাৰ সম্পূৰ্ণ যুক্তি লিখা আছিল। এই প্ৰমাণটো এতিয়া পৰিসাংখ্যিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ মাষ্টাৰ প্ৰথমেৰ মূল পাঠ্যক্ৰমৰ অংশ হিচাপে পাৰ্কলেচনৰ প্ৰতিটো পাঠ্যক্ৰমতে শিকোৱা হয়।

এই কাহিনীটোত যিটো উল্লেখযোগ্য কথা আছিল, সেয়া হ’ল আমাৰ কোনোৱেই এই সমস্যাটোৰ সম্পৰ্কত কাম কৰিবলৈও চেষ্টা কৰা নাছিল। এই লক্ষ্যহীন বৌদ্ধিক টেবুল টেনিছেই প্ৰায় লগে লগে এক সম্পূৰ্ণ উপন্যাস আৰু (মোৰ মতে) যথেষ্ট শক্তিশালী যুক্তিলৈ পৰিৱৰ্তিত হৈছিল। এই ইউৰেকা মুহূৰ্তটো আন কাৰোবাৰ সৈতে অকৃত্ৰিমভাবে ভগাই লোৱাটো, মই অকলে

কৰা যিকোনো আৱিষ্কাৰতকৈ বহুত বেছি ৰোমাঞ্চকৰ।

মই মোৰ সহযোগীসকলৰ সৈতে মুকলিকৈ আৰু প্ৰায়ে পূৰ্ব পৰিকল্পিত লক্ষ্য অবিহনে আলোচনা কৰি এই ধৰণৰ অংশীদাৰী আৱিষ্কাৰসমূহ পুনৰুৎপাদন কৰিবলৈ যিমান পাৰো চেষ্টা কৰোঁ। মোৰ কেৰিয়াৰৰ পাছৰ সময়ছোৱাত তেনেকুৱা আন কেইবাটাও ঘটনা ঘটিছিল, কিন্তু এইটো আছিল সেই ধৰণৰ প্ৰথমটো, আৰু নিশ্চিতভাবে ই আটাইতকৈ উপভোগ্য ঘটনা।

●● পুৰস্কাৰ লাভ কৰাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি আপুনি কি অনুভৱ কৰিছিল, আৰু কি কৰিছিল?

❖ ধেমেলীয়া কথাটো হ’ল, আই এম ইউ আৰু ফিল্ডছ কমিটীৰ মুৰব্বী কাৰ্লোছ কেনিগে মোৰ লগত ফোন কলৰ আয়োজন কৰিবলৈ ইমেইলযোগে যোগাযোগৰ চেষ্টা কৰিছিল, কিন্তু ইমেইলটো পোনে পোনে মোৰ স্পেম খণ্ডলৈ গ’ল। ইয়াৰ উপৰি মই বহু বছৰ ধৰি আমাৰ প্ৰিয় এটা সমস্যাৰ সম্পৰ্কত ভিনচেণ্ট টেছনৰ সৈতে অতি গভীৰভাবে আলোচনা কৰি আছিলোঁ। গতিকে মই ইমেইলবোৰ সক্ৰিয়ভাবে পৰীক্ষা কৰা নাছিলোঁ। সেই হিচাপে ঘোষণাটো পোৱাত বিলম্ব হ’ল। যেতিয়া প্ৰফেছৰ কেনিগে লগ কৰিবৰ উদ্দেশ্যে পঠোৱা দ্বিতীয়টো ইমেইল আৱিষ্কাৰ কৰিলোঁ, মই লগে লগে বুজিলোঁ যে এইটো চাগে পদকৰ বিষয়ে। কেইঘণ্টামান পাছত মই প্ৰফেছৰ কেনিগৰ সৈতে ফোনযোগে কথা পাতি আছিলোঁ, যিয়ে মোক সেই আশ্চৰ্যকৰ খবৰটো ক’লে।

প্ৰায় লগে লগে মোৰ মনলৈ অহা এটা অনুভৱ আছিল পদকটোৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰা মহান দায়িত্ব। মই বিশ্বাস নকৰোঁ যে ই আমাৰ দৈনিক কাম কৰাৰ ধৰণটোৰ বিশেষ পৰিৱৰ্তন ঘটায়, কিন্তু গণিতৰ বাহিৰত ই আপোনাক আপোনাৰ ক্ষেত্ৰৰ দূতসকলৰ এজন হিচাপে প্ৰক্ষেপ কৰে। সমাজৰ বাবে ভাল আদৰ্শ হোৱাটো এটা প্ৰত্যাহ্বান যিটো কঠিন আৰু কিছু পৰিমাণে ভয় লগাও, বিশেষকৈ শ্ৰেষ্ঠ গণিতজ্ঞসকলেই আমাৰ সৰু মহলৰ বাহিৰত গণিতৰ বিষয়ে কোৱাত সৰ্বোৎকৃষ্ট বুলি ক’ব নোৱাৰি। তথাপি বাঁটাটোৱে এনেকুৱা যে এতিয়া সেইটো কৰাটো মোৰ কৰ্তব্য, আৰু মই সেয়েহে সমাজখনক হতাশ নকৰিবলৈ পাৰ্থ্যমানে চেষ্টা কৰিম।

এই তাৎক্ষণিক দায়িত্ববোধৰ বাহিৰে মই নিশ্চয় অলপ আশ্চৰ্যচকিত হৈ পৰিছিলোঁ, কাৰণ মোৰ মনত আছে যে তাৰ পাছৰ দিনবোৰত মই প্ৰধানকৈ আগৰ দিনবোৰত ভিনচেণ্টৰ সৈতে আমি গঢ়ি তোলা নতুন যুক্তিবোৰৰ বিষয়ে চিন্তাত আচ্ছন্ন হৈ পৰিছিলোঁ, আৰু পদকৰ বিষয়ে ইমান ভবা নাছিলোঁ।

জানুৱাৰী মাহৰ মাজভাগত মোক এই বাঁটাৰ বিষয়ে কোৱা হৈছিল। বাতৰিটো সম্পূৰ্ণৰূপে উপভোগ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মোৰ

বাবে নিষেধাজ্ঞা আছিল এক প্রত্যাহ্বান। মই সাধাৰণতে আপোন মানুহবোৰক খবৰ জনাই ভাল পাওঁ, কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত তেনে কৰাটো কঠোৰভাৱে নিষিদ্ধ। ইয়াৰ উপৰি সেই সময়ৰ আশে-পাশে ৰাছিয়া আৰু ইউক্ৰেইনৰ মাজৰ পৰিস্থিতি দ্ৰুতগতিত অৱনতি ঘটিছিল, গতিকে মই স্পষ্টভাৱে পদক উপভোগ কৰাৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ মানসিক স্থিতিত নাছিলোঁ। কিন্তু এতিয়া যিহেতু বাতৰিটো ওলাইছে, মই অন্ততঃ অভিজ্ঞতাটো মোৰ পৰিয়াল, মোৰ সহযোগীসকল, আৰু মোৰ সমাজৰ সৈতে ভাগ-বতৰা কৰিব পাৰিম, আৰু প্ৰকৃততে কি হ'ল সেই কথা উপলব্ধি কৰিব পাৰিম।

●● এই সফলতাত কোনে সৰ্বাধিক অৰিহণা যোগাইছিল?

❖ মোৰ বাবে গৱেষণা এটা দলীয় অভিজ্ঞতা। মই এটা দল হিচাপে কাম কৰি ভাল পাওঁ আৰু সেইবাবেই মই মোৰ সহযোগীসকলৰ সৈতে কৃতিত্ব ভগাই লওঁ। মোৰ নিয়মীয়া সহযোগীসকলৰ ভিতৰত ইওৱান মানোলেস্কু আৰু ভিনচেণ্ট টেছন মোৰ আটাইতকৈ ঘনিষ্ঠ। যোৱা চৈধ্য বছৰত মই কৰা কামবোৰৰ এটা ডাঙৰ অংশ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনৰ সৈতে কৰা হৈছে, আৰু এই ফলপ্ৰসূ সহযোগিতাৰ বাবে মই অসীম কৃতজ্ঞ। আচলতে তেওঁলোক সহযোগীতকৈ বহু বেছি: তেওঁলোক অতি ঘনিষ্ঠ বন্ধু আৰু তেওঁলোকক মোৰ জীৱনত পাই নিজকে সৌভাগ্যৱান বুলি অনুভৱ কৰোঁ। মই নিশ্চিতভাৱে পদকৰ এটা ডাঙৰ অংশ দুয়োজনকে উৎসৰ্গা কৰিছোঁ।

মোৰ গৱেষণাত মাইকেল আইজেনমেনেও গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল। আমি একেলগে কাম কৰা দুটা প্ৰজন্মক প্ৰতিনিধিত্ব কৰোঁ, যিয়ে আমাক আমাৰ অতি ভিন্ন অভিজ্ঞতাৰ পৰা লাভৱান হোৱাত সহায় কৰে। গৱেষণাৰ অহৰহ বিকাশ ঘটি থাকে, আৰু আজি আমি গাণিতিক পদাৰ্থ বিজ্ঞান যিধৰণে কৰোঁ সেয়া চল্লিশ বছৰৰ আগতে যেনেকৈ কৰা হৈছিল, তাৰ পৰা পৃথক। মাইকেলৰ সৈতে আমি গণিত আৰু পদাৰ্থ বিজ্ঞান সম্পৰ্কে আমাৰ দুটা দৃষ্টিভংগীৰ ভিতৰত উত্তমখিনি আহৰণ কৰিবলৈ অতি নৈপুণ্যতাৰে ভাব বিনিময় কৰোঁ। মই তেওঁকো অশেষ ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

শেষত, কেইবছৰমানৰ আগতে মৰ্মান্তিকভাৱে মৃত্যু হোৱা ভ্লাডাছ চিড'ৰাভিচিয়াছৰ কথাও মোৰ মনলৈ আহিছে। তেওঁ আছিল এজন প্ৰিয় বন্ধু আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ সহযোগী। তেওঁৰ অবিহনে গণিত ইমান আমোদজনক নহয়।

●● আপোনাৰ বাবে এতিয়া নতুন দিগন্ত, নতুন সমস্যা, নতুন লক্ষ্য কি?

❖ ৰেখাবোৰ অহৰহ গতি কৰি থকাৰ বাবে সেইটো জনা কঠিন। মোৰ সহ-লেখকসকল আৰু মই নিশ্চিতভাৱে মোৰ প্ৰিয়

কেইবাটাও গৱেষণা কাৰ্যসূচী সম্পূৰ্ণ কৰাৰ দিশত কেইটামান পদক্ষেপ আগবাঢ়িছোঁ। যিহেতু আমি কিছুমানৰ যথেষ্ট ওচৰ চাপি আহিছোঁ, গতিকে মই সেইবোৰৰ ফালে আৰু অধিক ঠেলিব বিচাৰোঁ। আৰু তাৰ পাছত, কোনে জানে এই সমস্যাবোৰ সমাধান হ'লে আমাক ক'লে লৈ যায়।

মোৰ কেৰিয়াৰত মই সময়বোৰ পাল পাতি সলনা-সলনি কৰিছিলোঁ। এটা সময়ত মই কিছুমান দিশত গভীৰতালৈ গৈছিলোঁ, আৰু আন সময়ত মই বিস্তৃত ক্ষেত্ৰত যাবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। যোৱা কেইটামান বছৰ স্পষ্টভাৱে প্ৰথম ধৰণৰ লগত খাপ খাইছিল, আৰু মই এতিয়া অনুভৱ কৰি আছোঁ যে এই কাৰ্যক্ৰমসমূহ সমাধান কৰাৰ পাছত নতুন দিগন্ত অন্বেষণৰ অধ্যায়লৈ যোৱাৰ সময় আহি পৰিব। যদি মনলৈ অহা মাত্ৰ দুটা সম্ভাৱ্য দিশৰ কথা উল্লেখ কৰিবলৈ যাওঁ, আমি যোৱা কেইবছৰমানৰ পৰা কোৱাৰ্টাম শৃংখল আৰু এণ্ডাৰছন স্থানীয়কৰণৰ প্ৰতি বিশেষভাৱে আগ্ৰহী...

কিন্তু আজিৰ দিনত স্পষ্টভাৱে অগ্ৰাধিকাৰ হৈছে বহুদিনৰ আগতে আৰম্ভ কৰা এই কাৰ্যক্ৰমসমূহ সম্পূৰ্ণ কৰা।

●● গণিত শিকাই আপুনি প্ৰেৰণা লাভ কৰেনে?

❖ শিক্ষকতা আমাৰ কামৰ অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ। বিশুদ্ধ গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠান 'Institut des Hautes Études Scientifiques'ত শিক্ষকতা নকৰাৰ সুযোগ পাইছিলোঁ। কিন্তু মই শিক্ষাদানৰ বৰকৈ অভাৱ অনুভৱ কৰিছিলোঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত হোৱা মত বিনিময়, শ্ৰেণী প্ৰস্তুত কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় আত্মানুসন্ধান, ইয়াৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা ধাৰণাবোৰ গণিতজ্ঞগৰাকীৰ বাবে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। ই কেনেবাকৈ গণিতজ্ঞগৰাকীৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাস: ই তেওঁক গৱেষণাৰ পৰা আঁতৰি আহি তেওঁৰ মনটোক অক্সিজেন যোগান ধৰাৰ সুবিধা দিয়ে। মোৰ ক্ষেত্ৰত, দীঘলীয়া খৰাং ভংগ কৰিবলৈ মোক সঁচাকৈয়ে এই শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ প্ৰয়োজন।

এইটোও পাহৰিব নালাগে যে গণিতজ্ঞসকলে সমাজত পেলোৱা আটাইতকৈ প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱটোৱেই হৈছে শিক্ষাদান, আৰু সেইবাবে ই আমাৰ কামৰ এক অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান।

●● গণিতত কি হৈ আছে সেই বিষয়ে মানুহে অধিক জনাটো আপুনি আশা কৰেনে? গণিতজ্ঞসকলে কৰা কামৰ গুৰুত্ব আৰু সৌন্দৰ্যৰ মোল বুজাত সহায় কৰিবলৈ গণিতজ্ঞসকলে কিবা কৰা উচিত নেকি?

❖ গণিতৰ প্ৰতি মানুহক কেনেকৈ অধিক আগ্ৰহী কৰি তুলিব পাৰি সেয়া এটা কঠিন প্ৰশ্ন। মই যিটো লক্ষ্য কৰিলোঁ সেয়া হ'ল, মানুহে সৰুতে নিজৰ স্তৰটো মূল্যায়ন কৰি গণিতক কিমান ভাল পায় সেইটো বিচাৰ কৰে। এইটো যথেষ্ট আচৰিত কথা,

কিয়নো স্কুলত পঢ়োঁতে সাহিত্যত বেয়া মানুহ বহুত আছিল, তাৰ পাছতো তেওঁলোকে কিতাপ পঢ়ি ভাল পায়। গণিতৰ বাবে, কথাতো বেলেগ...

এটা মূল সমস্যা হ'ল যে গণিতক সম্পূৰ্ণ কামৰ উপযোগী বস্তু হিচাপে ভবা হয়, যিটো অনুকূল পৰিস্থিতিত আমাৰ প্ৰযুক্তিত প্ৰয়োগৰ বাবে উপযোগী, আৰু নিকৃষ্ট ক্ষেত্ৰত স্কুলৰ চৌহদতে সীমাবদ্ধ। ইয়াতকৈ ভুল কথা একো হ'ব নোৱাৰে। গণিতৰ অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ এটা হ'ল, ই মানুহ হিচাপে আমাৰ অন্যতম সাধাৰণ আৰু সাৰ্বজনীন ঐতিহ্য, আৰু ইয়াৰ সৌন্দৰ্য আৰু উপভোগ কেইজনমান জ্ঞানী ব্যক্তিৰ বাবে সংৰক্ষিত নহয়।

গণিতৰ জনপ্ৰিয়কৰণৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট অগ্ৰগতি হৈছে, আৰু ইয়াৰ ভালেখিনি অংশৰ লক্ষ্য হৈছে ইয়াৰ উপযোগিতাতকৈ ইয়াৰ সৌন্দৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰা। মই ভাবোঁ যে এইটো মানুহক অধিক আগ্ৰহী কৰাৰ সঁচাকৈয়ে সঠিক উপায়। আমি কেতিয়াও আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীক গণিত উপযোগী বুলি কৈ ইয়াৰ সৈতে বন্ধুত্ব গঢ়ি তুলিব নোৱাৰোঁ, বৰং তেওঁলোকক বিষয়টো উপভোগ কৰাইহে তেনে কৰিব পাৰোঁ।

আচলতে গণিত এক নিখুঁত চখ হ'বলৈ ইয়াৰ হয়তো সকলোখিনি আছে: সমালোচনাত্মক চিন্তাধাৰা, সমস্যা সমাধান, আকৰ্ষণীয় কাহিনী, বিজ্ঞানৰ অন্যান্য ক্ষেত্ৰৰ সৈতে সংযোগ, ঐতিহাসিক প্ৰাসংগিকতা আদি। গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল দৰ্শকৰ লগত স্তৰটো খাপ খুৱাই লোৱা।

●● আপোনাৰ কামৰ বাবে, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতে কম্পিউটাৰৰ সৈতে পাৰস্পৰিক ক্ৰিয়া কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ? কম্পিউটাৰৰ সৈতে হোৱা পাৰস্পৰিক ক্ৰিয়া-কলাপৰ পৰা, নে মানুহৰ সৈতে হোৱা মত বিনিময়ৰ পৰা আপুনি অধিক লাভৱান হয়?

❖ অৱশ্যেই কম্পিউটাৰ আমাৰ কামৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। কিন্তু মই অনুমান কৰিছোঁ যে আপুনি 'ডিপ লাৰ্ণিং' আৰু কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ শেহতীয়া অগ্ৰগতিৰ কথা বুজাইছে, আৰু মই মোৰ গৱেষণাত কম্পিউটাৰ প্ৰয়োগৰ পূৰ্বানুমান কৰিছোনে নাই।

যদিও মই শেহতীয়াকৈ কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ চমৎকাৰী প্ৰয়োগৰ সাক্ষী হৈছোঁ, যেনে representation theory ৰ ক্ষেত্ৰত, আৰু গাণিতিক পদাৰ্থবিজ্ঞানী হিচাপে চিমুলেচন বহু বছৰ ধৰি আমাৰ কামৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান হৈ আহিছে, মোৰ ক্ষেত্ৰত মই প্ৰকৃততে কম্পিউটাৰ ব্যৱহাৰ নকৰোঁ আৰু মোৰ কাৰ্য্যালয়ৰ কাষৰীয়া দুৱাৰত টোকৰ মাৰিবলৈ বেছি পছন্দ কৰোঁ। এইখিনি কোৱাৰ পাছত নতুন গৱেষণাৰ দিশ উন্মোচন আৰু সমস্যা

সমাধানৰ বাবে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ যে বৈজ্ঞানিক ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব আছে, তাত কোনো সন্দেহৰ অৱকাশ নাই। আৰু আমাৰ গাণিতিক জীৱনত ই যে বেছিতকৈ বেছি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব, সেয়া স্পষ্ট।

●● গণিতৰ বাহিৰেও আপোনাৰ প্ৰিয় কাম, আগ্ৰহ, সাধনা কি কি?

❖ মোৰ দৈনন্দিন জীৱনটোক মই মোটামুটি স্বাভাৱিক বুলি গণ্য কৰিম। ময়ো বেছিভাগ মানুহৰ দৰেই কাম কৰি আছোঁ: ধাৰাবাহিক চোৱা, ঘৰৰ যত্ন লোৱা, বন্ধু-বান্ধৱীক দেখা কৰা। অৱশ্যে শেহতীয়াকৈ এটা নতুন ঘটনা ঘটিল যিয়ে মোৰ জীৱনটো সম্পূৰ্ণৰূপে সলনি কৰি দিলে: মই এজন পিতৃ হ'লোঁ। মোৰ ছোৱালীৰ সৈতে মত বিনিময় কৰাটো পৃথিৱীত মোৰ আটাইতকৈ প্ৰিয় কাম।

●● আপুনি এজন গণিতজ্ঞ হিচাপে সেইবোৰৰ কাষ চাপেনে, নে আপুনি বিৰতিৰ সময়ত গণিতৰ কথা পাহৰি সুখী?

❖ এগৰাকী ক্ৰীড়া প্ৰশিক্ষক আৰু এগৰাকী প্ৰাক্তন নৃত্যশিল্পীৰ পুত্ৰ হোৱাৰ বাবে মই সৰুৰে পৰা ক্ৰীড়া অনুশীলন কৰি ভাল পাইছিলোঁ। মই গণিতৰ নিচিনাকৈ খেলত কেতিয়াও নিজকে সিমানে ঠেলি দিয়া নাছিলোঁ। উদাহৰণস্বৰূপে, মই কেতিয়াও কোনো খেলৰ ক্ষেত্ৰত বৰ ভাল হ'বলৈ চেষ্টা কৰা নাছিলোঁ। গণিতৰ ক্ষেত্ৰত কথাটো বেলেগ, যাৰ বাবে মই ভাবিবলৈ সময় উলিয়াওঁ যে মই কেনেকৈ কামটো কৰি আছোঁ, মোৰ সংগঠনত, মোৰ চিন্তা প্ৰক্ৰিয়াত, সহযোগী আৰু সমাজৰ সৈতে মোৰ পাৰস্পৰিক ক্ৰিয়া-কলাপত কি উন্নতি কৰিব পাৰি, ইত্যাদি।

●● এগৰাকী পুৰস্কাৰ বিজয়ী হিচাপে আপুনি সমাজ আৰু ইয়াৰ নেতাসকলৰ ওচৰত গণিতৰ দূত হৈ পৰে। উদাহৰণস্বৰূপে, এগৰাকী বিজ্ঞান আৰু শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ সৈতে হোৱা বৈঠকত কি ক'ব?

❖ যদিও মই বুজি পাওঁ যে ফিল্ডছ মেডেল বিজয়ী এজনক দূত হ'বলৈ অৱশ্যেই আমন্ত্ৰণ জনোৱা হয়, মই এতিয়াও সম্পূৰ্ণ নিশ্চিত নহয় যে মই এজন বিজ্ঞান আৰু শিক্ষা মন্ত্ৰীক কি ক'ম। মই নাভাবোঁ যে এই পুৰস্কাৰে কেইবাটাও বিষয়ৰ ওপৰত মোৰ মতামতক আগৰ তুলনাত অধিক মূল্যৱান কৰি তুলিব, আৰু নিশ্চিতভাৱে পূৰ্বতকৈ সঠিকো নহয়। মই সেয়েহে এই কামৰ সৈতে বছৰ বছৰ ধৰি জড়িত লোকসকলৰ সৈতে প্ৰথমে পৰীক্ষা কৰিব বিচাৰোঁ যে তেওঁলোকৰ অধিকাংশই কি কি অভাৱ আৰু অনুৰোধ প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰিব, যাতে এই সমাজখনৰ বাবে এটা দক্ষ মেগাফোন হ'ব পাৰি।